

**A 85-a Sesiune plenară – Comisia de la Veneția,
17-18 decembrie 2010**

**„Raportul privind standardele europene în ceea ce privește
independența sistemului judiciar: Partea a II-a – Parchet”**

Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția) s-a întrunit în perioada 17-18 decembrie 2010 și a adoptat „Raportul privind standardele europene în ceea ce privește independența sistemului judiciar: Partea a II-a – Parchet”, la cererea Președintelui Comisiei pentru Afaceri Juridice și Drepturile Omului a Adunării Parlamentare, Doamna Daubler-Gmelin.

Raportul a fost elaborat de Sub-Comisia privind sistemul judiciar.

Anterior, Comisia a adoptat un prim raport la cea de-a 82-a Sesiune plenară, din 12-13 martie 2010, privind independența sistemului judiciar – judecători (CDL-AD (2010) 004)

În ceea ce-i privește pe procurori, există anumite documente relevante, dintre care Comisia a citat:

- Recomandarea înregistrată 2000/19 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind rolul Ministerului Public în sistemul judiciar penal;

- Ghidul Națiunilor Unite privind Rolul Procurorilor din 1990;

- Standardele Responsabilităților Profesionale IAP (Asociația Internațională a Procurorilor) din 1999 și Declarația Drepturilor și Obligațiilor Principale ale Procurorilor;

- Declarația de la Bordeaux a Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europei (CCJE) și a Consiliului Consultativ al Procurorilor Europei (CCPE) privind pe „Judecători și Procurori într-o Societate democratică”;

- Ghid European de Etică și Comportament pentru Procurori (Consiliul Europei, „Liniile directoare de la Budapesta” 2005).

Concluziile Raportului au vizat, în esență, următoarele aspecte:

- necesitatea instituirii unui consiliu independent al procurorilor sau consiliu de urmărire penală care să se ocupe de numiri, promovări și disciplină și care să ofere garanția apărării activității de urmărire penală de influența presiunilor politice;

- gradele de independență, respectiv, autonomiei procurorilor, diferă în diferitele sisteme judiciare și acestea trebuie justificate în fiecare caz de obiectivele care se caută a fi atinse.

Recomandările Comisiei s-au referit la asigurarea unor garanții de neinterferențe în ceea ce privește procedura de numire, eliberare din funcție a procurorului general, durata și reînnoirea mandatului, precum și posibilitatea acestuia de a aplica pentru alte funcții publice, în timpul sau după efectuarea mandatului.

De asemenea, s-au formulat recomandări, în ceea ce privește numirea procurorilor, sau instrumentarea cauzelor în care procurorii sunt cercetați disciplinar.

În continuare, s-a apreciat că Recomandarea 2000/19 nu conține suficiente garanții cât privește dispozițiile primite de procurori pe cale ierarhic superioară, iar Consiliul Procurorilor ar trebui implicat în astfel de cazuri, precum și în situația aplicării unor instrumente de presiune asupra procurorilor, cum ar fi amenințările legate de transfer.

Totuși, s-a apreciat că procurorii nu trebuie să beneficieze de imunitate generală sau să dețină alte funcții în stat incompatibile cu profesia, iar măsuri precum detenția sau percheziția ar trebui să rămână în continuare sub controlul judecătorilor, fără a exista însă pericolul unei aprobări cvasi-automate de către instanțe.

În referire la Consiliul Procurorilor, s-a propus ca acest organism să includă procurori de la toate nivelele, avocați sau cadre universitare juridice, astfel încât să existe garanția că procurorii nu-și pot influența numirile și anchetele disciplinare unii altora.